

Virkeligheden er bleven anerkjendt ſom ſaa-
dan. Jeg vil henſtille til den ærede Ord-
førers Overvejelſe, om det er fuldt berettiget
at drage den Slutning deraf, at man i Ad-
minſtrationen ſtiller for ſtrange Fordringer,
hvor det gjælder om Anerkjendte ſom Inva-
lid. Det turde jo hælde, at Uoverenſtem-
melſen eller at dette Misforhold mellem Tal-
let af Henviſninger til Finantsminiſteren og
Tallet af Godkjendte kunde hidrøre fra,
at man i Udvalget ſtiller for ſaa Fordringer
med Henſyn til Beviſer for eller Oplyſninger
om, hvorvidt Vedkommende i Virkeligheden
kan kvalificere ſig til at blive anerkjendt ſom
Invalid. Det kunde jo ogsaa hælde, at det
hidrører fra, at der ikke foreligger de ſamme
Oplyſninger for Adminiſtrationen, der af-
gjør Sagen, og ſaa for det ærede Udvalg,
ſom foretager Henviſningen, og jeg er meget
tilbøielig til at tro, at noget ſaadant i det
Mindſte undertiden er Tilfældet, at det ærede
Udvalg ſæver de fuldſtændige Oplyſninger,
ſom foreligger for Adminiſtrationen, naar
den paa ſit Anſvar træffer Afgjørelſer. Det
ſtøtter ſig blandt Andet paa, at der fra det
ærede Udvalgs Side er paany foreſlaaet hen-
viſt til mig et Tilfælde — jeg huſter ikke,
hvor mange Gange tidligere Tilfældet har
foreligger Adminiſtrationen — om hvilket
Sundhedskollegiets Erklæring lyder, at der
er Intet, der tyder paa, at de Smerte eller
Svagheder, ſom Anſøgeren angiver jevnlig
at lide af, ſtaa i nogenſomhelſt Kausal-
forbindelſe med Skubſaaret fra 1849. Nu
vil jeg dog ſpørge, om der efter en ſaadan
Erklæring fra Sundhedskollegiet er nogen
Mulighed — jeg bruger med Forſæt Ordet
Mulighed — for Adminiſtrationen for at
anerkjende en ſaadan Mand ſom Invalid.
Det vilde forudſætte, at jeg ſætter mit ſag-
kyndige Øje ikke blot over Diſtriktslæger
og andre Læger, men over Landets forſte
lægekundige Autoritet, Sundhedskollegiet.
Jeg har tidligere gjort opmærksom paa her
i Thinget, at i Tilfælde, hvor Sundheds-
kollegiet kun udtaler, at det ikke kan benægte
Sandſynligheden af eller Muligheden for,
har jeg erkjendt Vedkommendes Invaliditet.
Men naar det med vore, tydelige Ord ſiger,
at Intet tyder paa, at der er nogen Kausal-
forbindelſe, hvorledes er det ſaa muligt for
mig at give Invalidunderſtøttelſe, og ikke
deſto mindre har det ærede Udvalg paany
henviſt et ſaadant Andragende til mig.
Det tyder, forekommer det mig, ganſke be-
ſtemt paa, at der ikke i dette Tilfælde kan
have foreligger Udvalget de ſamme Oplyſ-
ninger om Sagen, ſom have foreligger for
mig, og jeg drager deraf den Slutning, at
det ikke er uſandſynligt, at det Samme gjæl-

der andre Tilfælde end dette. Ved Under-
ſøgjelſen af diſſe Tilfælde kommer det for
mig kun an paa, om jeg forſvarlig lige over-
for Lovens Beſtemmelſer kan optage Manden
ſom Invalid, men ingenlunde, om jeg for-
ſvarlig efter Lovens Bogſtaf kan nægte
ham det. Men ud over, hvad jeg efter Lo-
vens Beſtemmelſe forſvarlig kan gjøre, kan
heller ikke nogen nok ſaa stærk Medlidende-
følelſe fra min egen Side, heller ikke udtrykt
fra dette Things Side bringe mig, thi det
Anſvar har jeg, at Loven bliver fuldbjrdet.
Det ærede Thing kan ved ſin Afſtemning lade ſig
lede af Medlidende-henſyn; min Afgjørelſe er
jeg ikke berettiget til at tage af diſſe Henſyn,
og ſaa ſnart det i noget af diſſe Tilfælde
eller overhovedet i lignende Invalidetilfælde
kun ſtaa for mig ſom forſvarlig med Lovens
i Haanden at tilſtaa Invalidforſøgjelſe,
gjør jeg det. — Det maa dog være mig til-
ladt uden at ville engagere nogen nærmere
Diſkuſſion om det af den ærede Ordfører
fremdragne Exempel at bemærke herom, at
der ved Siden af og foruden den Lægeer-
klæring, ſom han citerede — om den har
foreligger mig, nævnde den ærede Ordfører
ikke, men jeg forudſætter, at det er en ældre
Lægeerklæring — har foreligger ved Afgjø-
relſen af dette Tilfælde Lægeerklæring, om
at der ikke var nogenſomhelſt ſimelighed for,
at den nuværende Svagheit, ſom er Mærke-
der, hidrørte fra Skubſtaadigjelſen. Det er
altsaa ikke nok, at der foreligger en Lægeer-
klæring, der gaar i een Retning; i ſaadanne
Tilfælde foreligger undertiden 2, 3, 4 Styk-
ker. Det er alſaa ikke nok, at der har fore-
ligger det ærede Udvalg en gunſtig Lægeer-
klæring. Derſom de andre Lægeerklæringer
ikke have foreligger, er den ærede Ordfører
ikke berettiget til at dømme og udtale beſtemt,
ſom den ærede Ordfører har gjort, at her er
utvivlſomt Kausalforbindelſe. Det er den
ærede Ordfører ikke berettiget til. — Jeg
ſkal endnu kun bemærke i Anledning af, hvad
det ærede Medlem fra Frederiksberg (Dine-
ſen) fremførte, at det er en Selvfølge, at
naar Invalidens Svagheit tiltager og vel at
mærke, det er den Svagheit, der hidrører fra
Krigstjenesten, er han berettiget til at vente
ſin Underſtøttelſe forſøiet. Jeg kjender ikke
det Tilfælde, ſom det ærede Medlem ſigtede
til, veed ikke en Gang, om det har foreligger
for mig. Naar det ærede Medlem for Fræjst
Amts 3die Valgkreds (Veth) mente, at den
Beſtemmelſe, at Invalidforſøgjelſen helt eller
delviſ bortfalder ved Anſættelſe i Statens
Tjeneste, ikke kunde gjælde, hvor Tjenesten
lønneſes af runde Summer, ſer jeg ikke,
hvorledes man egentlig kan faae den For-
ſtaaelſe ud af Lovens Ord. Jeg ſer ikke ret-